

Fysisk ekonomi

Bilaga till Schillerinstitutets nyhetsbrev Monitor

september 2017

Sidenvägen och framtidstron

Den mest ambitiösa planen i mänsklighetens historia har utvecklats till en ny internationell fredsstiftare. Överallt där de nya sidenvägsprojekten växer upp engagerar sig Kina också för att lösa etniska, religiösa och territoriella konflikter genom ekonomisk utveckling och medling mellan parterna, som i Burma, mellan Pakistan och Afghanistan, mellan Eritrea och Etiopien, i Sydsudan, mellan Israel och Palestina, för att bara nämna några.

Denna välgörande verkan är en naturlig effekt av alla investeringar i järnvägar, industriparker, vattenkraftverk, jordbruksutveckling mm, vilka som en del av utbyggnaden av den nya sidenvägen hjälper till att besegra fattigdom, underutveckling och hopplöshet. Man kan redan nu förutsäga med säkerhet att det största planerade infrastrukturprojektet i Afrika, det mellan Kina och Italien avtalade Transaquaprojektet, som ska fylla Tchadsjön igen och förse tolv afrikanska länder med inrikes sjöfart, vattenkraft och vatten till jordbruket, kommer att förvandla en stor del av den afrikanska kontinenten till det bättre och väsentligt bidra till att lösa flyktingkrisen på ett mänskligt sätt.

Vad har nu detta att göra med oss? Våldigt mycket. Den kinesiska befolk-

ningens framtidstro kommer sig av att de inte bara har upplevt hur enormt deras egna livsvillkor har förbättrats under de gångna 40 åren, utan merparten av kineserna är också medvetna om att Kinas sidenvägspolitik är en kraft för att i världen utrota fattigdomen, utbilda mänskligheten och skapa fred.

Omvänt har den amerikanska befolkningen gjort erfarenheten att det efter mordet på Kennedy 1963 inrikespolitiskt bara har gått utför för landet. Trump träffade rätt med sitt uttalande nyligen att under hans båda föregångare spenderade USA sex biljoner dollar på meningslösa krig i Mellanöstern samtidigt som man inte hade pengar till att hålla skolorna i gott skick. Och som ett resultat av detta dåliga styre ser människorna framtiden an med förtvivlan och pessimism, om än inte i lika hög grad som under Obama-administratio-

nen. Det finns ett mycket lätt sätt att återge människorna i Västvärlden en optimistisk tro på sin egen framtid: Vi måste vinna majoritet för att officiellt samarbeta med det nya sidenvägspektivet och hjälpa till att ekonomiskt bygga upp Sydvästasien och Afrika tillsammans med Kina, Ryssland och ett från det brittiska imperieinflytandet befriat Amerika.

Kinas fattigdomsbekämpning förebild för Europa

I mitten av augusti formulerade kinesiska regeringen riktlinjer för kinesiska medborgares investeringar i utlandet, som inskränker spekulering och främjar realekonomisk uppbyggnad. Sedan initiativet Bältet & Vägen (BRI) och Asiatiska infrastrukturinvesteringsbanken (AIIB) pågår en diskussion bland kinesiska ekonomer om att detta behövs för att styra delar av de 9 biljoner dollar i kinesiska tillgångar utomlands, utan att utlösa en kapitalflykt som hotar kasta världens finanssystem ur balans.

Nyhetsbyrån Bloomberg rapporterade redan 18 augusti i år, att kinesiska Nationella utvecklings- och reformkommissionen etablerat tre kategorier utlandsinvesteringar - förbjudet, inskränkt och att främjas - och räknade upp vilka områden som faller under vilka kategorier:

”Förbjudet: väsentlig militärteknologi, kasinoverksamhet, sexhandel, investeringar som går emot rikets säkerhet.

Inskränkt: fastigheter, hotell, film, underhållning, sport, föråldrad teknik, investeringar uran miljöhänsyn.

Främjas: investeringar inom ramen för Bältet & vägen, förbättring av Kinas tekniska standard, forskning och utveckling, olje- och gruvnäring, jordbruk och fiske.”

Riktlinjen är bara en i raden av dirigistiska statliga åtgärder för att dämna upp spekulationsaffärer och ”skuggbanker” och använda valutareserver för att främja ekonomisk utveckling. Ordagrant står det: ”Vissa företag med fokus på sig själva i stället för på den reala ekonomin utlöste kapitalflykt och äventyrade den finansiella stabiliteten, i stället för att stärka inhemsk konsumtion.” Andra företag ”ignorerade berörda länders miljö-, energi- och säkerhetsförestkrifter, med konflikter som följd, vilka skadat bilden av Kina.”

Siffror från Thomson Reuters visar att kinesiska investeringar i länder längs Bältet & vägen enbart under första halvan av 2017 uppgick till sammanlagt 33 miljarder dollar, jämfört med 31 för hela 2016. Här inkluderas dessutom bara gjorda investeringar och inte beslutade framtida sådana. Parallellt med detta fortsätter Kina hemmavid målinriktat planerna att utrota fattigdomen fram till 2020. För detta måste varje år motsvarande ett Sverige lyftas ur fattigdom - eller ”varje månad nästan en miljon eller 20 människor varje minut”, som Xinhua uttryckte det.

Detta är ekonomisk politik värd namnet. Kina har de senaste 40 åren befriat mer än 600 miljoner från fattigdom. I Europa har fattigdomen tvärtom ökat, framför allt pga de oändliga bankräddningarna på skattebetalarnas, industrins och befolkningens levnadsstandards bekostnad - vilket särskilt drastiskt kan ses i Grekland, Italien, Spanien och Portugal.

I stället för att bekämpa Kina som ”konkurrent” och fortsätta med storbankernas och spekulanternas politik måste Stockholm och Bryssel uppenbarligen följa Kinas exempel. Första steget är en strikt bankdelning i av typen Glass-Steagall, som avlägsnar det giftiga avfallet från balansräkningarna och torrlägger derivatbubblan, följt av konstruktivt samarbete med Nya sidenvägens kreditinstitutioner i stora infrastrukturprojekt för den reala ekonomins återuppbyggnad.

Kinas inblandning utgör redan nu 31 procent av all världens infrastrukturinvesteringar (17,1 biljoner, eller ca 1000 gånger det årliga EU-biståndet). Av 1034 projekt utanför Kina är 40 procent järnvägsbyggen. Bältet & vägen är huvudaktören. I södra Afrika driver Kina 277

projekt på sammanlagt 363 miljarder dollar, ungefär 20 årliga EU-bistånd. Längre norrut ska de med Italien bygga kanalen Transaqua, för att återskapa Tchadsjön och göra ett ofantligt ökenområde beboeligt och grönt. I Afrika är Kinas fokus därför också att modernisera jordbruket och utbilda kvalificerad arbetskraft.

I Thailand hölls den 11 september en konferens om bygget av krakanalen, med diplomater från Japan, Kina, USA, Singapore, Malaysia och EU närvarande - en kanal LaRoucherörelsen arbetat för sedan 1970-talet. Inom ramen för Nya sidenvägen är tiden inne att binda samman Indiska oceanen med Stilla havet genom detta projekt.

Även europeiska länder, offer för EU-politik, vänder sig till Kina: I grekiska Thessaloniki hölls i september Balkans största industri- och handelsmessa med 17 länder och Kina som hedersgäst. Premiärminister Tsipras sa i öppningstalet att Kina erkänt Grekland som vägskalet mellan tre världsdelar och att han ser fram emot att genom kinesiska investeringar göra Grekland till ”global genomfarts-, handels- och energiknutpunkt”.

Agera preventivt mot orkaner och jordbävningar!

Den ovetenskapliga reflexen, att tillskriva ”växthuseffekten” alla naturkatastrofer är ansvarslös och inkompetent. Politiker och media avleder därigenom uppmärksamheten från i första hand de mordiska konsekvenserna av hur decennielång monetaristisk åtstramningspolitik förhindrat att infrastruktur och skyddsberedskap underhållits. För det andra hämmas forskningen på problemens vetenskapliga grunder, vilken är nödvändig för att lösa dem. Några reflektioner på detta:

Månadsskiftet augusti-september var en högst turbulent tid i solsystemet. Massiva orkaner (Harvey, Katia, Irma, José) drabbade södra USA och Karibien; på solen inträffade flera explosiva eruptioner, de starkaste sedan ett decennium, som skickade plasma mot jorden och orsakade flera geomagnetiska stormar; och Mexiko drabbades av den värsta jordbävningen sedan decennier.

Naturkrafterna påminner oss om hur utlämnad mänskligheten är åt farorna i solsystemet och understryker tidens strategiska verklighet: länder måste handla gemensamt för att skydda jorden mot dessa faror.

Skalvet vid Chiapas kust med styrka 8,1 krävde ett hundratal människoliv. Tack vare elektriska sensorer och förvarningssystem kunde många invånare varnas åtminstone en halv minut innan, de kunde precis ta sig ur byggnader eller fly till skyddsrum. Men tänk hur mycket bättre om man kunde varnas timmar eller tom dagar innan?

Sedan decennier arbetar pionjärforskare på att ta reda på hur varningssystem som kan meddela timmar, dagar eller veckor innan akuta seismiska händelser uppträder kan upprättas. Forskarna har belagt, att skalv föregås av olika elektriska, elektromagnetiska, magnetiska, termiska och andra signaler, vilka utgör grunden för ett varningssystem som kan rädda tusentals människoliv.

Detta är något som angår alla jordens länder och folk och förutsätter därför ett samarbete mellan BRIKS och västvärlden. Förutom oväder och tektoniska faror hotar även meteoriter, asteroider och kometer planeten med jämna mellanrum. Kompetensen finns om vi använder den gemensamt i stället för mot varandra.